

но най-красиво, най-хубаво отъ тѣхъ ми се видѣ мѣстото, гдѣто съмъ се родилъ!

— Каква радостъ изпълни душата ми, когато видѣхъ бѣлитѣ стѣни на бащиния си домъ между клонетѣ на дърветата! Отъ цвѣтята, които видѣхъ, най-много ми хареса нашия каранфилъ; той расте прѣдъ вратата на бащиния ми домъ. Тоя каранфилъ е посаденъ отъ майка ми, баща ми го полива, а сестра ми ме накичи съ него, когато се върнахъ.

Никждѣ по земята нѣма по-хубаво, по-мило и приятно кѣтче отъ бащиното огнище!

Майчина обичъ.

Една сугрина нарамихъ пушката, поведохъ кучето и се опѣтихъ къмъ полето за ловъ. Щомъ навлѣзохъ въ нискитѣ посѣви, започнахъ да се озъртамъ на разни страни за дивечъ.

Слѣдъ половина часъ навлѣзохъ въ близката гора. Кучето още отъ края започна да лае и даваше знакъ, че е открило стѣпкитѣ на нѣкой дивечъ. Азъ усилихъ крачкитѣ си, снехъ пушката отъ рамо и се опѣтихъ слѣдъ кучето. Като изминахъ около петдесетъ крачки, забѣлѣзахъ, какъ кучето боязливо лаеше къмъ единъ шумакъ и често се дърпаше назадъ и пакъ отиваше напредъ.

Приближихъ до шумака и що да видя! Множество грабливи гарвани грозно грачиха надъ